

אורות השבת

גלוון מס'
961

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנגנון מערכת
הרב אברהם טריקי

"שבת פרה"
הרב אברהם טריקי

פרשת השבוע
שמיני

עיר
הרבר אוזיאן אדרי
גליון זיכרונו של מרדן שר התורה רבנו חיים קנייבסקי זצוקלהה"ה

דבר רב העיר שליט"א

אבידת עולם התורה

במשך הלוויית מרנא ורבנה הגר"א מוילנא זצוק"ל שיצאה מחצר בית הכנסת הגדול בוילנא ביום שני שבת ה' דצחים הסוכות י"ט תשנ"ח, ככל הנראה לא נישאו הספרדים. מובן שלא היה זה ממשום קדושות החג, שהרי לפי ההלכה חכם שמת מקוננים ומספדים אותו גם בחול המועד. אולם, לומר לך מה קרבנות מכפרין אף מיתה רש"י לממה נסכה ימיהת מרימים' לפרשת 'פרה' למדנו שמיות מרים בדזוקא לפרשת פרה אדומה ולא לפרשת החטא, למדנו שמיות צדיקים מכפרין על הכל גם על הזדונות כמו פרה אדומה. וכש שמתה רוח מהתומאה הכי גדולה יטומאת מות אביה אבות הטומאה. כך פתרת הצדיקים מטהורת את העולם, והוא עליון גדול ונורא 'אור חסד ה' ומתמתקין הדינין, והקב"ה מתמלא ברוחמים רבים על עם ישראל והעולם כולו, לגאולה השלימה בחסד וברחמים.

ובאמת לכשנ剖ון נראה, שעיקר ההספד הוא על "האמות" לדבורי הגם' (מגילת כת, ב): 'ירש לקיש ספדייה להרואה צורבא מרבען דשכיח בארץ ישראל דהוי תנוי הלכתא בכ"ד שורתא ולומד משניות בכ"ד שורות של תלמידים), אמר ווי חסרה ארעה דישראל גברא רבה'. הנה כי אין ריש לחש כיוון את הספדו על 'ארעה דישראל שחסרה גברא רבה', ולא על עצם הסתלקות הצדיק מון העולם. ומכאן שיעיר הבכי והמספד איינו על מעלת הצדיק וגודל מעשיו הנשגבים, אלא על החיסרון שנגרם לישראל מהתשלקותו. וכעין מה שדרשו על הכתוב בראשית כת, ה יוציא יעקב מבאר שבע', ופי רשי': 'ימגיד שיציאת צדיק מן המקום עשו רוזם, שבזמן שחציך בעיר – הוא הודה הוא זיווה הוא הדרה, יצא ממש – פנה הוודה פנה זיווה פנה הדירה'.

ישוב מצאנו הנהגה זו מפורשת בגמ' סוטה מות, ב) אודות פטרתו של ההל הזקן: 'וכשمات הספרדים הי חסיד ה' עניוי תלמידיו של עזרא, שוב פעם אחרת... נתנו ענייהם בשפוא הקטן וכשות הספרדים ה' עניוי החסיד תלמידיו של הלל'. ויש לתמונה, וכי זה כל הספדו של ישיא ישראל אשר התורה ועמו הדלה. והן אמרת שכבר פי' במקראי דכוונות המשפיד בזה היה לעמוד על יסודות גדלותו אשר מהם עלה ונעלה לגברא רבה, מכל מקום לעניינו יש לומר, שעיקר ההספד הוא על אבידת מידת החסידות והעונה אשר נסתלקה עם פטירתו. ובזה יובן מה שהוסיפו עליו עוד שבח אחד 'תלמידו של עזרא' וכן במשמעותו הקטן 'תלמידו של הלל' לרמזו שגם הם הגיעו לדרוגתם מכוח רכובותיהם, למען ישכלו התלמידים להבין בעוצם גודל האבידה אשר היה בכוחה להשפיעם במעלות רמות ונשגבות עד כדי דרגותם של הלו ושםואל הקטן!

וכזאת יש לנו להוכיח מדברי הכתוב בפרשת השבוע אודות פתרת נדב ואביהו: 'ווחיכם כל בית ישראל יבכו את הרפה אשר שרף' (ויקרא, ה). והלב משתומם, ולא בפטירתו שני צדיקים שהיו גדולים ממש� ואחרון הכתוב מדבר, אשר עלו בסערה השמיימה ביום חנוכת המשכן לעניין כל ישראל, ופשט שכל הנוכחים במעטם זה געו כולם בכאביהם וורה, וא"כ מודיע הוצרך משה להורות להם לבכות. ברם לפי האמור יש לומר, שביקש משה לרמזו לישראל שאין די בזה שאותם בוכים על עצם הסתלקותם באסון נורא כל כך, אלא עליהם לבכות על צרכם – יכול בית ישראל יבכו את הרפה', יعن' כי מעתה יחס לכם הלימוד מעשייהם ואבידה זו היא הרפה אשר שרף ה'.

המשך דבר רב העיר בעמוד האחרון

מיתת צדיקים מכפרת

השבוע נסתלק מאורן של ישראל מרדן רבינו חיים קנייבסקי זצוק"א, שבת נקרת 'שבת פרה', כתוב רש"י לממה נסכה ימיהת מרימים' לפרשת 'פרה' לא מיתה רוחם בדזוקא לפרשת פרה אדומה ולא לפרשת החטא, למדנו שמיות צדיקים מכפרין על הכל גם על הזדונות כמו פרה אדומה. וכש שמתה רוח מהתומאה הכי גדולה יטומאת מות אביה אבות הטומאה. כך פתרת הצדיקים מטהורת את העולם, והוא עליון גדול ונורא 'אור חסד ה' ומתמתקין הדינין, והקב"ה מתמלא ברוחמים רבים על עם ישראל והעולם כולו, לגאולה השלימה בחסד וברחמים.

מכורgam להלן ולחג

הרבר אוזיאן אדרי

ובב' המרכז הרפוא' "סוטקה"
וק"ק "שבט' ישראל" שכונה י"א בא-שבע

לוח זמנים שבועי

		לוח הזמנים									
		מחייב לבאר שבע									
		zon תקופה וטלין									
		ויהי - חצ' התופה									
		סדי ק"ש לדורות מג'ג'ה									
		סדי ברטה ק"ש									
		חצ' יומ' לולא									
		ננה גוללה									
		סדי המתהה									
		שכינה									
		צאת הנטכים									
שבת קדש		יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ג'	יום ב'	יום ז'	יום ש'	יום צ'	
רבי נרין	(2.4.22)	רבנן	רבנן	רבנן	רבנן	רבנן	רבנן	רבנן	רבנן	רבנן	רבנן
5:10	5:11	5:13	5:14	5:16	5:17	5:19					
5:17	5:18	5:19	5:20	5:22	5:24	5:26					
6:33	6:34	6:35	6:36	6:38	6:39	6:40					
8:57	8:58	8:59	9:00	9:01	9:01	9:02					
9:35	9:36	9:36	9:37	9:38	9:39	9:40					
10:38	10:39	10:40	10:40	10:40	10:41	10:42					
12:44	12:45	12:45	12:45	12:46	12:46	12:46					
13:17	13:17	13:17	13:18	13:18	13:18	13:18					
17:59	17:59	17:58	17:58	17:57	17:57	17:56					
19:03	19:02	19:01	19:01	19:00	19:00	18:59					
19:18	19:17	19:17	19:16	19:15	19:15	19:14					

זמני הדלקת הנרות

שמעני	פרשת השבוע:
והי דבר	הפטרה:
18:38	כנסת השבת:
19:29	יציאת השבת:
20:14	רבנו תם:

"שבת מברכין"
המול בימים שישי ושבת
ראש חודש ניסן ביום שבת קדש הבבלי

אורות הקשרות

**אוֹ לְהַ לְסִפֵּנָה שָׁאַבְדּ קְרַבְנִיתָה
וְאוֹ לְוַ לְדוֹר שָׁאַבּ מְנַהֲגָוּ**

המומים ומזועזעים אנו עד דכדוכה של נפש על השרפיה אשר שرف ה'. יתומים היינו ואין אב עם עלייתו בסערה השמיימה של רבנן, המנורה הטהורה, מורנו ורבנו מורה דרכנו ומאר נטיבתוינו, מרן שר התורה רשבבה"ג רבנו שמיריהו יוסף

חֵיִם קְנִיְבָסְקִי

ז'וקללה"ה

מי יתע חליפתו ומי יתע תמורתו,
מי יורה דעתה ומי יבין שמוועה.

ובזאת נשגר כסא דנחמתא

**אל בניו הרבניים הגאנונים שליט"א
ולבנותיו הרבניות הנכבדות תליט"א
יחד עם כל בית ישראל**

המבקים מורה את הסתלקותו

יהי רצון ובבנין ציון וירושלים ינוחו ולא יוסיפו לדאהה עוד, ובעל הנחותם ירפא שברינו ומחה ה' דמעה מעל כל פנים.

הרבי יהודה דרעי

רב העיר וראב"ד בארכ שבע

שלמה אוחזון יהושע (שוקי) דMRI
מציר מועצה דתית

**רבני השכונות והקהילות
עובדיה הרבנות והמועצה הדתית**

הרבות והמועצה הדתית בארכ שבע

הודעה חשובת

**דרושים משלחי כשרות
למהלך ימי חג הפסק בהשגחה צמודה
תמורת שכר הולם
לפרטים יש לפנות**

מחלקת הקשרות: 08-6204026
או במייל: y0527681143@gmail.com
או למנהל מחלקת הקשרות

הרבי יעקב אטלן: 054-9210545

ביבlica
"מחולקת הבשורות"

אורות הפרשה

נו קנית הדירה

אבל צער נכנס למזר ריבניך קניינש זיע"א וביקש ברכה לקניית דירה, כשהוא מציין כי השיג רק סכום של 500,000 שקל שאינו מספיק לרכישת דירה, רביינו אמר: "תקנה ספר תורה". האברך הנזכר אמר: "שוב לרביינו 'אמי מרבינו' ובאמונת חכמים הילך למכוון ספר תורה". האברך יצא מרבינו ובאמת חכמים הילך למכוון ספר תורה, וכנה ספר תורה מהדור בסכום של 200,000 שקלים, יומיימים בלבד חלוף, וכונה ספר תורה מקבל שיחת טפון מאבי. "שמע בני קרי", יש לשתי בשורת בעבורך, האחوات בשורה לא טובות, שדוד תמנוגר בארצות הברית נסתלק לבוי טובות, שבצוואותו הוא הותיר על שמן סכום של מיליון וחצי שקלים". כשהאב מביע את פלאתו ושאל האם היה לך איזה קשר מיוחד עם הדוד...

תוח הקודש

בחור מתחזק, ניגש למון זיע"א והזכיר את שמו לברכה: "נמרוד". בתגובה, אמר לו רביינו: "נמרוד, מה פתואם, שאלתיאלא...". השומעים שהזכיר את רגשותו של רבינו לשם נמרוד", זקפר בה: מדוע חבר הרבה לברך לחור דוקא בשם תנ"כי לא מציז, וכשה נגיד, בחור שב הביתה והודיע להוריו כי מהו ייהו "שאלאטיאל". אמרה לו אמו: "עד לך כי יש' שאלאטיאל" קראנן לך כבר בברית, אלא שאחר כך חשבנו שזה שם מיושן והחלפו לך לנמרוד..."

שימי' השם אנטזקס או אחשורוש

אדם הגיע למון זיע"א וסייע לו שאבי חולה מאוד, ושאל אותו האם להסביר לו שם כঙגלה לרופאה שלמה. תשובהו של רבינו היה: "קרא לו 'אנטזקס'". כאשר השואל הביע שבריך דוקא לבבון לשם יחשורוש", השואל חזר אל אבי בשבורן לב', וסייע לו את תשובה המפליאה של רבינו. בתגובה, פרץ האב החולה בכבי, והודה שהוא התגניר בלי לעבור ברית מלאה. גירר זהה לא תקף, ועל כן, למעשה הוא גוי גמור...

52 שנה אני מתחפש אוצר

לפני עשרות שנים הגיע אל ביתו של מון זיע"א נער צער שאחוב לצלם את דורי הדור. פעם אחת נכנס לבתו של רבינו וצילם אותו בקטע נדר, כאשר רבינו מכיל חותול שנגנרטה סבר שמוונוטו לעיל. לאחר מכן צילם החור את התמונה, ביקש ממונו רבינו שיפיסל לצלם, אך החור המשיך לצלם וудוד תמוונות. בתגובה, עס רבינו ואמר: "אםarti לך להפסיק לצלם", החור נטה, ומיד פנתה את המצלמה של אז עם פילם ושרף את כל התמוונות. 25 שנה החלפו מאז, החור עבר הקים משפחה והתברך בבניין, ולפניהם בר המצווה של אחד מילדיו הגיע אל בית רבינו, כאשר נכנס אל דרכו הבטי בו ביבנו וomid אמר לו: "אני מחפש אותך 25 שנה. אתה הווא הבוחר שצילם אותו בשעתו, רציתי לבקש סליחה שכעתשי עלייך..."

כפורים ים לפני פטירתו סיום תורה מלא

מן זיע"א בכל שנה בערב פסח מכיוון שהוא היה בכו, היה ערך 'סומי' על כל התורה כולה, ולפלא השנה הוא הקדים ועשה את הסיום לפני פורים באופןו שבסגנון מהווערט, בשעות הלילה מחרצות ועד להנץ החמה ובמשך כל היום היה לו סדר לימוד שהיה מכנה אותו מוקובלות בתלמוד תורה טוספנא, רמב"ם, 5 דפים מהטור, והשלוחן עריך, ניד' וזהר. ובימי שישי בנוסף להספקה היומי הקבוע, את פ拉斯 השבעה שניים מקרא ואחד תרגום, עם מפרשין המקרא, וכן את המדרשים וההכללות הקשורות לפרשה. בשנה מעוברת עוסק הלימוד היה פוחת מעט, ועל כן מנצל רבינו את הזמן הנתר לחיבור ספר תורה חדש.

לא צריך ניתוח

בימים הבחריות נפל חולה פראקינסון ושרר את צלעטו. בית החולים אבחנו הרופאים כי הצלעות גרמו לחור בראיה, ווש לעורך ניתות דחוף. בני משפטו של החולה ניגשו אל מון זיע"א בבקשתו ברכה להצלחת הניתות. בתגובה, שאל רבינו: "האם החולה כבר הצבע בבחירות?", השיבו בני המשפחה ההוא בבית החולים ממוטן לניתות. רבינו שאל: "הוא כבר הצבע", בני המשפחה יצרו שער עם אחד מארכוני הרופאה, שהסייע עמו אמבולנס את החולה לקלפי על מנת שייצביע. לאחר מכן כשזר למחילה לפטע המנוח דרש צילום חדש של הריאות. התצלום הדוחים את הרופאים החור בראיה עלם כלא היה ...

תכל להסתפן לפמי כתימת החוצה

אבל נכנס למון זיע"א וביקש ברכה לקניית דירה, לפני כתימת החוצה, השיב לו רבינו: "ברכה והצלחה, אבל תכל להסתפן"... השואל הופעת, מה עוד שבעה קודם הוא כבר הסטפן. הוא ניגש אל הספר, שהתפלא לראותו שבוע לאחר התספורה... לתמייתו, השיב האברך כי הוא עומד לחותם חזה לקניית דירה, ונדהם ואמר לו "מהדרה זו תברח הספר שהעתענין בפרט הדירה, נדהם, ויש שם בעיות קשות בין השכנים, וכל מי שקובע שם ממחר למכור..."

אורות ההלכה

**תשובה הלכתית משלחנו של מורהנו המראי דארטא
הגאון הגדול ורבי יהודה דרעי שליט"א**

הלוות פסח - המשך

ש - פלטה חשמלית, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - לאחר ניקוי יסודי, יערה עליה מים ורותחים מכל ראיון, ודי בזה כדי להכירה לפסח. אולם טוב וכוכן שייפנה גם בגין כסף.

ש - מדיח כלים חמלי, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - לאחר שניקווי היבט את המכונה מטה, ופעילו את המכונה בתכנית מלאה כולל מים ורותחים ניקוי, ודי בזה כדי להכירה לפסח.

ש - שיש של המטבח, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - יערה עליו מים ורותחים מכל ראיון אחר שניקוי היבט, ודי בזה כדי להכירה לפסח. ואם אפשר לצפותו בגין כסף, הנה מה טוב.

ש - מוחבת שתיגנו בה חמץ, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - מוחבת שמתגנים בה עם שען, יונן להכירה לפסח על ידי הגעה בלבד. אולם סוג המוחבת שמתגנים בהם לאו שמן, אין להם תקנה אלא על ידי לבון באש, ואם אי אפשר לבונם באש, אין להשתמש בהם.

ש - כירור חרסינה, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - אפילו שהוא מחרסינה, יונן להכירה לפסח על ידי עירוי מים ורותחים מכל ראיון.

ש - האם נתן להכשרו שניים תותבות לפסח?
ת - ניתן להכשרים על ידי ניקוי יסודי, וטוב שייראה עליהם מים ורותחים מכל ראיון.

ש - גבע של קידוש העשויה מתכת או מחרסינה, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - כל גבעי הקידוש העשוים מכסף או מזכוכית או חומר מחרסינה, די להם בשטיפה והדחה עם חומר ניקוי. בין שמקפידים בדרך כלל שלא להשתמש בהם אלא בין צון - לקידוש ולהבדלה.

ש - נטלת של נטילת ידיים העשויה מפלסטיק או מותכת, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - כיוון שהנטלה מיועדת בדרך כלל לנטילת ידיים בלבד, ואין משתמשים בה בחמץ כלל, די לה בשטיפה והדחה עם חומר ניקוי, וטוב שייראה עליהם מים ורותחים.

ש - קנקום חמלי להרחתת מים, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - כיוון שאינו מיועד אלא להרחתת מים, ואינו משתמש בו בחמץ כלל, די לו בשטיפה והדחה עם חומר ניקוי, וטוב שום יתרה בו מים.

ש - מיחם חמלי להרחתת מים, ופעמים שנמנחים עליו מני מאפה של חמץ כדי להפזרים, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - אם ניחמו עליו מני מאפה או שאור דברי חמץ, המכסה העליון שעליו מניחים חמץ ניקוי, והמיחם עצמו צריך בריך העליה או שירთיח בו מים. ואם ברור לו שלא השתרשו בו אלא להרחתת מים בלבד, די לו בשטיפה והדחה הייבט עם חומר ניקוי.

ש - חצובות הכיריים, כיצד ניתן להכשרו לפסח?
ת - אף על פי שפעמים יש בגלישה של חמץ ממש מהסיר לחצובה, מכל מקום די בהם להעלה, טוב לטעותם בנויים אלומיניום אחר הגעה. אולם יש מהחינו האשכנזים המוחים להכשרים על ידי לבון.

ש - כל קרמיקה או פרוצלן, כיצד ניתן להכשרו לפסח?
ת - כלים העשוים קרמיקה או פרוצלן, זינס כליל ורשות - שכן להם תקנה לפסח. אולם אם ברור לו שלא השתרשו בו אלא להרחתת מים בלבד, די לו בשטיפה והדחה.

ש - תנור אפייה, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - לאחר ניקוי ושטיפה והדחה בחומר ניקוי, לא ישמש בו לפחות עשרים וארבע שעות, ולאחר כך יסייעו בחום גבוח כשתעתים.

ש - תנויות אפייה, שיפודים ואסקלאות, כיצד ניתן להכשרו לפסח?
ת - תנויות אפייה, שיפודים ואסקלאות, צרכיהם לבון באש עד שייהיו ניצוצות של אש ניווטים מהם.

ש - שלוחן אכילה, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - שלוחן אכילה העשויה ממותנת או עץ או פורמייק, אחורי שטיפה והדחה בחומר ניקוי, יערה עליו מים ורותחים מכל ראשון וירוס עליו מפה מיהודה לפסח. ואם רושש הוא לעורו עליו מים ורותחים שלא יתקקל, די לו בשטיפה והדחה ומפה מיהודה לפסח.

ש - צדוניות, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - די לה בשטיפה והדחה הייבט בחומר ניקוי.

ש - מכשיר להכנת מי סודה, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - די לו בשטיפה והדחה הייבט בחומר ניקוי.

ש - תרומות, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - אם ברור שלא השתרשו בו אלא במים ורותחים בלבד, די לו בשטיפה והדחה הייבט בחומר ניקוי. ואם לאו, יערה עליו מים ורותחים מכל ראשון.

ש - מברשת שניים, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - מן הרואין לרוכש מברשת חדשה לפסח, אך אם אין בידו לעשות כן, הכירה על ידי שטיפה והדחה הייבט.

ש - בקבוק תינוקות, כיצד ניתן להכירה לפסח?
ת - מן הרואין לרוכש בקבוק חדש לפסח, אך אם אין בידו לעשות כן, אפשר להכירה על ידי שטיפה והדחה הייבט ועוריו מים ורותחים מכל ראשון.

אורז וקטניות בפסח והכשרה כלים לפסח

ש - האם אורז וקטניות מותרים בפסח?

ת - אנחנו האשכנזים היוצאים ביד ר' מא, נהגים שלא לאכול אורז וקטניות בפסח. אולם לדעת מון השולחן ערוץ מותר לאכול אורז וקטניות בפסח, וכך הספרדים רשאים לאוכלים בגין כסף. אלא יש קהילות מהספרדים שנוהגו להמנע מאכילת אורז בפסח מחשש שלא יוכל לבדוק יפה, ואם הם רוצים לשנות מנהג זה מחמת חולין או קשיי מיוחד, אפשר להקל על ידי התורת נדרים.

ש - ספרדים האוכלים אורז בפסח, האם מותר להם להשתמש באורז שלא נבדק?

ת - גם לספרדים המקיים באכילת אורז בפסח, אין להשתמש אלא באורז שנבדק יפה שלוש פעמים, מפני שמצוירים בו חייטים, וכייטה אחת שתתבכע על ידי הבישול כדי לאסור את כל התבשיל.

ש - אורז שלא נבדק נראה לפני הפסח, הא מותר לבדוקו בימי הפסח?

ת - מותר לבדוקו בימי חול המועד, ובבלבד שיבדקנו יפה יפה - שלוש פעמים, כאמור לעיל.

ש - אשכנזי המתארח בבית ספרדי, האם מותר להאכילו אורז וקטניות?

ת - אסור להאכילו אורז וקטניות, ואՓילו תבשיל שיש בו תערובת כל שהיא של אורז וקטניות. אך מותר להאכיל מאכלים שבשבשלו בכלים שבבישול בו קודם לכך אורז וקטניות, ובבלבד שיבדקנו את הכליל יפה.

ש - האם מותר לאשכנזים להאכיל את בנות הקטנים אורז וקטניות?

ת - קטן שלא הניע לגל מוצאות, מותר באכילת אורז וקטניות בפסח, גם אם הוא אשכנזי.

ש - אשה אשכנזה נשואה לספרדי, או להיפך, האם היא צריכה לנרוג במנהג בית אביה או מנהג בעלה?

ת - אשכנזה נשואה לספרדי, ובvretnה לבטל מנהג אבותה ולנהוג כמנהג בעלה לנבי היתר אכילת אורז וקטניות בפסח, רשאית לעשות כן לאחר שתעשה התרה. אולם ספרדים שנשאות לאשכנז, מפני שהיא אשכנזי רשות לאכול במנהג בעלה אורז וקטניות בפסח, לנ Hogot כמותו.

ש - ספרדייה נשאות לאשכנז, וקשה עליה אכילת מצות, האם היא יכולה להמשיך במנהג ולאכול אורז בבית בעלה?

ת - כיוון שאינה אסורה באכילת אורז זה במנהג בעלה אלא משום כבודו, רשאית האשכהה במנהג בעלה אורז גם בכית בעלה אחר שתkeletal את רשותו.

ש - כלי זכוכית שהשתמשו בהם במשקה של חמץ כגון בירה וצדומה, כיצד ניתן להכשרם לפסח?

ת - לדעת מון השולחן ערוץ, כלי זכוכית אינם בולעים ואני פולטים, וכן הספרדים יכולים להקל להשתמש בהם ללא שום ההקשר מלבד שטיפה והדחה. אולם לדעת ר' מא, דינים כליל חרס שאינו להם תקנה, וכך האשכנזים צורכים להחמיר שלא להשתמש בהם בפסח. וקהילות הספרדים שנוהגו במקומות מוצאים להחמיר בכל זכוכית, ורוצים לבטל מנהגיהם לאחר שעלו לארץ ישראל, רשאים לעשות כן לאחר שעשו התרה.

ש - כיצד ניתן להכשר "מיירוגל" לשימוש בפסח?

ת - מן הרואין שלא להשתמש בו בפסח, והחמיר בזיהת בואה עליו ברכה. ויש מקרים לחששות בו על ידי שינוי המאכל בקופה סגורה חדשה המיוחדת לפסח, או על ידי שיבדקנו היבט יוותח בו מים רותחים עם תעוזה של חומר פנום ביותר. והרוצה להקל בזיהה רואין לפחות שינגה בשתי הדריכים הללו ייחדי.

המשך דבר רב העיר שליט"א

לנוח אז היא שורה על מקום קבורתו, וצ"ל: "בזמן שני
הצדיקים בדור ואין מוצאה מקום לנוח, אז היא שורה על
הצדיקים ישני עפר". וראה זה פלא שדוקא הגראי אשר
כידוע נהג איפוק וצמצום רב בכל עניין ההשתנות על קברי
צדיקים, הוא זה שכתב בעצמו שהשכינה שורה על מקום
קברותם. וצריך לומר, שכונתו בזה שראוי להשתטה על
קברות הצדיקים בכל עת צרה שלא תבוא, מפני שהוא מקום
קדוש וטהר ומסוגל יותר לקבול תפילה, שהרי השכינה
שורה בו. וכיוצא בזה כתוב מהרי"ל (סוף הלכות תענית):
ימה שרגיליןليلך בבית הקברות בתענית וכו', הוא
משמעות דביה"ק מקום מנוחת הצדיקים ומתחוץ כך הוא
מקום קדוש וטהר, והתפילה נתקבלה בגין על אדמות
קדושים, עכ"ל. וכן מצינו למון החפץ חיים צ"ל אשר
כשחללה לעת זקנתו, קרא אליו את חתנו ואת חתן
אחותו, וביקש כי יסעו לוילנא להתפלל על קברו של
הגראי, אמרו: "הריה עוד בידינו זכות כלשהי שהתקנו
וביארנו את הגהותיו לתורת חנינס" (חפץ חיים עמי' תפ"ז).

ודוגמא מופתית לגדול השפעת הצדיק על כל סביבתו,
וככל ללימוד מסיפור שנаг הגר"י הוטר צ"ל בספר
אודות אותו אדם שנקלע לוילנא, ונזהם לראות שאפיקו
העגלון – "בעל עגלה" יודע לפלפל בתורה. כששאל לפשר
הדבר, השיב לו העגלון: וכי לא ידעת שבוילנא היה
הגראי. המשיך האורח לשאול האם הוא היה רב או דיין.
בעיר, השיב העגלון: לא... נשא בשום תפకיד.
אז במה איפוא היהת השפעתו עליכם, המשיך האורח
لتמונה. "משום שכן הוא היה פסק העגלון" ובמשפט
זה השכיל העגלון לבטא, כי עצם ימיצאותו של הגראי
ובוילנא השפעה-agam "העגלונים" והוא ת"ח מופלאים....
ובזה נביינו מוקדם בדבריהם דרשישו רבתה הגראי: "יכל מישונוט על עצה
מן הזקנים אין נכסיל". ובצדק יתנה השואל, וכי הצדיקים
על עולם אינם טועים. אך לאחר האמור יובן, שכן עצת הזקנים
היא עצת ה', מפני שהשכינה מדברת מותן גורנות כעין בת
קול היוצא מן השמים, ושוב לא יפלא שהחולך בעצם
על עולם איינו כשל. ומיעיד אני שרבבים מן המאבקים על בעור
חוומות הדת בעירנו, היו עפי' עצתו והדרכו התמידית
של מון שר התורה צוק"ל, וב"ה לעולם לא נשלנו!
וכמו כן יובן זהה דברי המשנה (פסחים כב, ב) אודות רבינו
שמעון העמוסוני אשר היה דורש כל יתומים שבתורה,
כיוון שהגיעו לאות ה' אלוקין תירא – פרש... עד שבא רבינו
עקביא ודרש, את לרבות תלמידי חכמים. ויש להעיר,
מה חידש ר"ע מה שלא דעת רבינו העמוסוני. ולאחר
האמור אפשר שר"ע חדש שכבוד ת"ח הוא כבוד השכינה
 ממש, ועל כן קיומ מוצאות יראת ה' שהיא הדיביקות
בשכינה – עוברת דרך הדיביקות בתלמידי חכמים.
ומכאן תביעת הנביא: "הצדיק אבד ואין איש שם
על לב" (ישעה נ, א), רוצה לומר שאין איש שם על לב
להשלים את האבידה אשר אבדה עם פטירתו של
הצדיק. ועל כן החמיר מואוד בגמי' (שבת קה, ב) במי'
שמתעצל בהසפו של חכם: "אם רב יהודה אמר רב כל
הмотעצל בהסفو של חכם ראיו לקוברו בחינוי", ע"ש.
הנה כי כן עני רואה ואוזן שומעת מכאן, כי עיקר
ה בכוי והמשפט על פטירת הצדיקים הוא על האבידה
הגדולה שאבודה לישראל, וגם' ערוכה היא (מגילה טו, א):
" אמר רב אלעזר אמר רבינו חיינה, צדיק אבד לדורי
אבד. משל לאדם שאבודה לו מרגלית, כל מקום
שהיא מרגלית שמה, לא אבודה אלא לבעה!"

מבכת גמר גאות ובדרכך

הרב יהודה דרדי'

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

לקאים בנו חכמי ישראל

ה齊聚於耶路撒冷的以色列人，為他們的先知和聖人而哀悼。

וזה מוכחים מארב בדבורי התלמוד ירושלמי (ומאפ"ה הילכה):
אמר רבי יודן כי רבי שלום, لما סמך הכתוב מיתה
ההرون לשיבור לוחות, למד שמייתן של הצדיקים קשה
לפני הקב"ה כשיבור הלוחות. הרי לפניו מפורש, שכשם
שלוחות הברית יועדו למד את בני ישראל את משפט
התורה כדבורי הכתוב יועתה כתבו לכם את השירה הזאת
ולמדו את בני ישראל (דברים לא, יט), כך הוא ממש לעניין
פטירת הצדיק אשר בחיו הרבץ תורה ברבים, ועם פטירתו
נסתם עוד בארכא של מים אשר מכונו יisko העדרים
תורה ומצוות. ולאה הסמיך הכתוב פטירתה אהרון הכהן אשר
היה אהוב את הבריות ומקרבן לTORAH – לשבירת הלוחות.
ואפשר שה גם עומק כוונות רבותינו בrama שדיימו את
פטירת הצדיק לחורבן בית המקדש (וראש השנה י, ב),
והיו כשם שעצם התבוננות במעלותו של ביהם' ו/or
והדיביקות בו, הקרוינה השפעה עצומה של קדושה ויראת
שםים מבואר בפרק דרכי אליעזר (פרק נ): "ומכיוון שהיו
תמיד שם ורואים את הדלותות נפתחים מאליהם, יודעים
ששכנינו של הקב"ה בו, ומיד היו כורעים ומתחווים
לפני אלוקהו", ע"ש. וכן מבואר בתוס' (ביבא בתרא צא)
אודות מחות הعليה לרجل: "לפי שהיה רואה קדושה
גדולה וכחנים עוסקים בעבודה, היה מכובן ליבו יותר
ליראת שמים", ע"ש. כך הוא ממש לעניין הצדיק אשר כל
מהות צדקתו הוא להשפיע על אחרים מזיו הodo והדרו.
אכן הן הם דברי מון הגראי מ"ש צ"ל בביבא הכתוב יובא
אבלם לספוד לשירה ולכחותה (בראשית כב, ב), וכבר דקדכו
הפרשנים מודיעו הקדים את המسفד לבכי, והלא גם
מצינו שלושה ימים לבכי ושבעה למספד', הרי שהקדימו
את הבכי למספד. ופי' רבינו, שעל עצם פטירתה של שרה
אמנו ע"ה לא הבינו הבריות כי יש סיבה לבכי, שהרי נפטרה
בשבה טובה וכל ימיה עברו עליה ללא חטא. ברם לאחר
שהשנו מאברהם אביו ע"ה את דבר הספה וגודל מפעלה
הכבדים בזיכוי הרבים ועמידתה האתנה לימי' עליה
להפיץ את האמונה בעולם, הבינו כי גודלה היא האבידה, עד
למאוד ועל דא קא בכו, ولكن הקדים בה את המسفד לבכי.
ובזה אירע דברי ראש ישיבת הגראי צדקה צ"ל בביבא
דברי הגמי' שבת קה, ט: "יכל המוריד דמעות על אדם כשר
הקב"ה סופר ומניין בבית גזויו, שנאמר (תהלים וו, ט)
נדוי ספרתת אתה שימורה דמעתי נושאך הלא בספרתך".
ויש להעיר, מה עניין ספרת הדמעות וגינויים, וכי יש
שכחחה מלפניו ח'יו. ובאייר רבינו, כיוון שעיקר הבכי הוא על
האבידה, איך בזאת יבחן אם היו אלה דמעות שיש בהם
תועלת לתיקון, המכושים ודביבות בדרכו של הצדיק, או
שהליך היו אלה דמעות שאין כדי לדעת בעtid מה יעלה בגורלו.
וכזא ולדברי בעל "הברכת שמואל" ע"ה פ"ר ורוח קדש
אל תיקח ממני", שהכוונה בזה לחכמי ישראל, והיו שanno
מתפללים לבב נאבד בפערתם את רוח הקדשה ששרה
בחיהים על כלל ישראל. וועומק דבריו יובן עפ"י דברי
רבינו (מוריק כה, א): "כי נח נפשיה דרב הונא... פתח עליה
רבבי אבא, ראיו היה ראיו שתשרה עליו שכינה אלא שבבל
גרמה לה". הרי לפניו שאם היה רב הונא בארץ ישראל
היתה שכינה שורה עליו – ממש כמו בבית המקדש. וכבר
השכל היל הזקן להמחיש בהכרזת אחדת מהי' משמעות
השרות השכינה בישראל, וככה הם דברי הגמי' (סוכה נג, א):
"תנייא אמרו עליו על היל הזקן כשהשיה שמה בשמחת בית
השואבה, אמר אם אני כאן הכל כאן ואם אין אני כאן מי
כאן". וכבר תמהו עליו כרך לשבחו, ע"ש. וביתור
הוא צrisk, כלומר וכי היה צrisk לשבחו, ע"ש.
יפלא, היל העניו המופלג שבדור כפי שהעדיה עליו הגמי'
(שבת ל, ב): "עלולים יהיה אדם ענוון ברבים הכרזה מעין זו! ברם יעוני
כשמי' (שם) אשר פרש הכרזה זו באופן אחר, וצ"ל: "היה
ברשיי (שם) דורש רבים שלא ייחתו, בשמו של הקב"ה – אם אין כאן
הכל כאן, כל זמן שאין חפץ בבית הזה ושכינתי שרויה בו
יהיא כבבוז קיים ויבאו הכל כאן. ואם תחטו ואסלך
שכינתי, מי יהא כאן. הנה כי אין עין הכרזות אם אין כאן –
הכל כאן". אך לעומת זאת מקום שאין שכינה שרוי
בב, הרי שהו חזוף לא שמיירה אם אין כי כאן!
וראיות דבר מופלא בכתבי הגראי (ביאור על התיקונים דרבנן),
שכאשר הצדיק נפטר מהעולם והוא עוד מקום לשכינה היכן